

149513

Uitgifte

Repertoriumnummer 2019/SS91
Datum van uitspraak 30 augustus 2019
Rolnummer 2019/FA/106

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op € BUR	op € BUR	op € BUR

☐ Niet aan te bieden aan de
ontvanger

TUSSENARREST

verdere behandeling op
24 september 2020
om 15u00

Hof van beroep Gent

Arrest

elfde ter kamer

Aangeboden op 02 ^{Sept.} AUG. 2019
Niet te registreren

COVER 01-00001477149-0001-0013-01-01-1

2019/FA/106 - In de zaak van:

E [REDACTED],
met rijksregisternummer [REDACTED],
wonende te NEDERLAND, [REDACTED],
appellant,

hebbende als raadsman mr. [REDACTED], advocaat te [REDACTED]

tegen

B [REDACTED],
met rijksregisternummer [REDACTED],
wonende te [REDACTED],
geïntimeerde,

hebbende als raadsman mr. [REDACTED], advocaat te [REDACTED]

wijst het hof het volgend arrest:

I. RECHTSPLEGING

1. Bij verzoekschrift, ter griffie neergelegd op 7 februari 2019, heeft de appellant hoger beroep ingesteld tegen:

- het vonnis dat op 4 juli 2018 – bij verstek ten aanzien van de appellant – werd verleend door de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge, sectie familie- en jeugdrechtbank, vakantiekamer (familiedossier 430201-18-00803; rolnummer 18/1646/A);
- het vonnis dat op 12 juli 2018 – bij verstek ten aanzien van de appellant – werd verleend door de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge, sectie familie- en jeugdrechtbank, vakantiekamer (familiedossier 430201-18-00803; rolnummer 18/1913/A).

De zaak werd voor het hof ingeleid in raadkamer ter terechtzitting van 7 maart 2019. Beide partijen werden gehoord bij monde van hun raadslieden. De appellant was tevens in persoon aanwezig en werd gehoord.

Bij afwezigheid van de geïntimeerde in persoon kon de voorzitter, overeenkomstig art. 1253ter/1,§2 Ger.W., de geïntimeerde in persoon niet horen over de wijze waarop de partijen getracht hebben om het geschil op minnelijke wijze op te lossen voor de inleiding van de zaak en om vast te stellen of een minnelijke oplossing overwogen kon worden.

Partijen gaven op deze terechtzitting aan het debat te willen beperken tot de ontvankelijkheid van het hoger beroep. Op verzoek van beide partijen werd de zaak in voortzetting gesteld met bepaling van conclusietermijnen.

Ter terechtzitting van 23 mei 2019 werd de zaak in raadkamer behandeld. Beide partijen werden gehoord bij monde van hun raadsleden.

Mevrouw Annelies De Bie, parketjuriste van het rechtsgebied van het hof van beroep te Gent, met delegatie d.d. 18 april 2019 op grond van artikel 162 Ger.W. voor wat betreft de adviserende bevoegdheid en het vorderingsrecht in burgerlijke zaken, deelde op deze terechtzitting mee geen advies te geven.

De dossiers van de rechtspleging en de overgelegde stukken werden ingezien.

De appellant legde vooraf een digitaal dossier neer, volgens een inventaris die 9 stukken vermeldt. Ter terechtzitting van 23 mei 2019 legde hij zijn dossier tevens in origineel neer.

De geïntimeerde legde ter terechtzitting van 23 mei 2019 een dossier neer, volgens een inventaris die 2 stukken vermeldt.

Behoudens in de gevallen waarin conclusie mag worden genomen buiten de in art. 747 Ger.W. bedoelde termijnen nemen de laatste conclusies van de partijen, meer bepaald de conclusie van de appellant, neergelegd ter griffie op 27 maart 2019, en de conclusie van de geïntimeerde, neergelegd ter terechtzitting van 7 maart 2019, de vorm aan van syntheseconclusies. Voor de toepassing van artikel 780, eerste lid, 3°, Ger.W. vervangen de syntheseconclusies alle vorige conclusies en desgevallend de gedinginleidende akte van de partij die de syntheseconclusie neerlegt (artikel 748bis Ger.W.). Het onderwerp van de vordering wordt uitsluitend bepaald door de syntheseconclusies.

II. RELEVANTE FEITEN, VOORGAANDEN EN OMSCHRIJVING VAN DE VORDERINGEN

2. Uit de voorhanden zijnde gegevens weerhoudt het hof wat volgt.

De partijen huwden op [REDACTED] 2011 in de ambassade van Mongolië te Brussel. Het huwelijk werd aldaar in het huwelijksregister geregistreerd op [REDACTED] 2013.

De geïntimeerde heeft de Mongoolse nationaliteit en de appellant de Nederlandse nationaliteit.

De partijen zijn de wettige ouders van het minderjarig kind L [REDACTED], geboren te Tielt op [REDACTED] 2012.

De geïntimeerde heeft volgens de appellant nog twee kinderen uit een eerder huwelijk.

Op 31 mei 2018 legde de geïntimeerde een verzoekschrift neer ter griffie in eerste aanleg. Zij stelde hierbij:

- enerzijds, een vordering tot echtscheiding wegens de onherstelbare ontwrichting van het huwelijk op grond van artikel 229, § 1 BW (ondergeschikt artikel 229, § 2 of § 3 BW) met nevenvorderingen, waaronder een vordering tot het bekomen van een persoonlijke onderhoudsuitkering na echtscheiding;
- en, anderzijds een vordering tot het bekomen van een aantal voorlopige maatregelen.

3.1. Bij het bestreden tussenvonnissen bij verstek van 4 juli 2018 (in de procedure echtscheiding, zaak gekend onder het rolnummer 18/1646/A) werd geoordeeld als volgt (citaat):

"(...)

Verklaart de vordering van de eisende partij, strekkend tot echtscheiding op grond van artikel 229 §3 van het burgerlijk wetboek, toelaatbaar en gegrond.

Spreekt derhalve de ECHTSCHIEDING uit tussen :

B [REDACTED] geboren te [REDACTED] (Mongolië) op [REDACTED]

E [REDACTED] geboren te [REDACTED] (Mongolië) op [REDACTED]

die met elkaar in het huwelijk zijn getreden op [REDACTED] tweeduizend en elf in de Ambassade van Mongolië te Brussel, en aldaar op [REDACTED] 2013 geregistreerd in het huwelijksregister.

Verklaart de vordering van eiseres tot het toekennen van een persoonlijke uitkering tot levensonderhoud na echtscheiding, in de hiernavolgende mate gegrond.

Veroordeelt verweerder tot het betalen aan en in handen van eiseres van een persoonlijke uitkering tot levensonderhoud van 300,00 (DRIEHONDERD) euro per maand, en dit voor de duur van het huwelijk te rekenen vanaf het in kracht van gewijsde treden van het echtscheidingsvonnis.

Zegt voor recht dat de voormelde uitkering op voorhand moet worden betaald, tegen uiterlijk de vijfde van de maand.

Zegt voor recht dat de uitkering van rechtswege wordt aangepast aan de schommelingen van het indexcijfer van de consumptieprijzen, als volgt:

basisbedrag van de uitkering x indexcijfer september 2019/2020/ enz.
indexcijfer september 2018

Bepaalt dat het aldus aangepaste bedrag voor het eerst verschuldigd is vanaf de vervaldag die volgt op de bekendmaking in het Belgisch Staatsblad van het in aanmerking te nemen nieuwe indexcijfer.

Zegt voor recht dat de beslissing tot toekenning en veroordeling tot het betalen van een onderhoudsuitkering overeenkomstig artikel 1322/1Ger.W. van rechtswege uitvoerbaar is bij voorraad.

Zegt voor recht dat kantonement overeenkomstig artikel 1404 Ger.W. is uitgesloten voor een schuldvordering strekkende tot levensonderhoud.

Heropent om de hoger aangehaalde reden ambtshalve de debatten en stelt de zaak op de zitting van de (hernummerde) kamer B.27 van 10 december 2018 om 10.00 uur.

Houdt de overige vorderingen en betwistingen, inclusief de beslissing omtrent de gerechtskosten, verder aan.

Zegt voor recht dat inzake echtscheiding de rechtbank het eindvonnis bij toepassing van artikel 1399 Ger.W. niet uitvoerbaar kan verklaren bij voorraad.

(...)"

De heropening van het debat sloeg op de vordering tot het bevelen van de vereffening-verdeling. De familierechtbank overwoog de inhoud van het Mongools recht niet te kunnen vaststellen en verzocht de geïntimeerde om dit voor te leggen met verwijzing naar art. 15, § 2 WIPR.

3.2. De echtscheiding is inmiddels overgeschreven in de registers van de burgerlijke stand te Brussel op [REDACTED] 2018 (stuk 8 dossier rechtspleging eerste aanleg zaak 18/1646/A).

4. Bij het bestreden vonnis van 12 juli 2018 (in de procedure voorlopige maatregelen, zaak gekend onder het rolnummer 18/1913/A) werd - eveneens bij verstek ten aanzien van de appellant - geoordeeld als volgt (citaat):

"(...)

Recht doende in eerste aanleg en op verstek ten aanzien van E [REDACTED].

Ontvangt de vordering van eiseres en verklaart deze gegrond als volgt.

- Machtigt eiseres afzonderlijk te verblijven te [REDACTED].

- *Legt verweerder verbod op eiseres op de toegewezen verblijfplaats te komen storen op straf van uitdrijving, zo nodig met behulp van de openbare macht.*
- *Bepaalt dat het ouderlijk gezag over ██████████ L ██████████ ('██████████' 2012) en het beheer van haar goederen verder gezamenlijk zullen worden uitgeoefend.*
- *Bepaalt dat voornoemde minderjarige haar hoofdverblijf bij moeder behoudt alwaar ze ingeschreven blijft in de bevolkingsregisters.*
- *Veroordeelt E ██████████ om met ingang van 1 juni 2018 en in de toekomst op voorhand tegen de vijfde van iedere maand aan B ██████████ een maandelijkse onderhoudsbijdrage voor L ██████████ te betalen van 250,00 euro, boven de kinderbijslag.*

Veroordeelt E ██████████ om met ingang van 1 juni 2018 en in de toekomst op voorhand tegen de vijfde van iedere maand aan B ██████████ een maandelijks persoonlijk onderhoudsgeld tijdens de echtscheidingsprocedure te betalen van 300,00 euro.

De onderhoudsbijdragen worden van rechtswege jaarlijks op 1 juni en voor het eerst op 1 juni 2019 aangepast aan de schommelingen van het indexcijfer van de consumptieprijzen, volgens de formule:

'de basisbijdrage te vermenigvuldigen met het nieuwe indexcijfer (zoals van toepassing in de maand mei voorafgaand aan de aanpassing) en te delen door de basisindex (zoals van toepassing in de maand mei 2018)'.

Machtigt de eisende partij voor het geval de verwerende partij gedurende meer dan twee maanden deze veroordeling(en) niet nakomt, de achterstallige bijdragen rechtstreeks en bij uitsluiting van de onderhoudsplichtige te ontvangen op alle inkomsten of op alle andere aan hem door derden verschuldigde vergoedingen, naast andere wettelijke mogelijkheden. Bepalen dat deze beslissing kan worden tegengeworpen aan elke derde, tegenwoordige of toekomstige schuldenaar van de onderhoudsplichtige, na kennisgeving - bij gerechtsbrief - van deze beslissing door de griffier, op verzoek van de onderhoudsgerechtigde.

- *Zegt voor recht dat de kinderbijslag verder toekomt aan eiseres.*

Wijst het meer en/of anders gevorderde af als ongegrond.

Bepaalt dat voorgaande geldt behoudens andersluidend akkoord tussen partijen.

Veroordeelt partijen tot de helft van de kosten van het geding, in hoofde van elke partij te begroten op 0,00 euro nu voor deze procedure geen nieuw rolrecht verschuldigd was en slaat de rechtsplegingsvergoedingen om in die zin dat er geen verschuldigd zijn.

Zegt voor recht dat huidig vonnis in toepassing van artikel 1398/1 Ger.W. uitvoerbaar is bij voorraad, niettegenstaande hoger beroep en zonder borgstelling.

(...)"

5.1. De appellant vordert voor het hof (citaat):

"(...)

Het hoger beroep van appellant als ontvankelijk te verklaren.

De zaak in voortzetting te stellen, teneinde partijen toe te laten nader te concluderen over de grond van de zaak.

Kosten voorbehouden

(...)"

5.2. Het gaat om een beperkt hoger beroep wat betreft de persoonlijke onderhoudsuitkering zowel tijdens als na de echtscheiding, de kinderalimentatie en de verblijfsregeling van het kind bij de appellant (vader).

6. De geïntimeerde vordert voor het hof (citaat):

"(...)

Het hoger beroep van appellant ontoelaatbaar / onontvankelijk te verklaren.

Appellant te voordelen tot de kosten van het geding. Aan de zijde van conluant begroot op de rechtsplegingsvergoeding ten bedrage van 1.440 Euro.

(...)"

III. BEOORDELING

7. Het debat voor het hof is, op verzoek van partijen, beperkt tot de door de geïntimeerde opgeworpen exceptie van onontvankelijkheid van het hoger beroep.

Volgens de appellant is het hoger beroep echter wel ontvankelijk. Hij houdt voor pas kennis te hebben gekregen van de bestreden verstekvonnissen ingevolge betekening op 8 januari 2019 door gerechtsdeurwaarder [REDACTED], met standplaats in Nederland, [REDACTED] (stuk 3 appellent).

Volgens de appellant kan met de betekening in België op 5 september 2018 geen rekening worden gehouden omdat de geïntimeerde op bedrieglijke wijze heeft gehandeld. Hij houdt voor dat de geïntimeerde perfect wist dat de appellant nooit op het adres in België heeft gewoond aangezien hij steeds, van bij de aanvang van het huwelijk van partijen, gedomicilieerd was in Nederland.

8.1. Krachtens artikel 1051, eerste lid Ger.W. is de termijn om hoger beroep aan te tekenen één maand te rekenen vanaf de betekening van het vonnis die als rechtsgeldig wordt aangezien.

Ingevolge artikel 1051, vierde lid Ger.W. wordt de termijn van hoger beroep verlengd overeenkomstig artikel 55 Ger.W. indien een van de partijen aan wie het vonnis is betekend geen woon- of verblijfplaats of geen gekozen woonplaats in België heeft.

Nu het verzoekschrift tot hoger beroep werd neergelegd ter griffie op 7 februari 2019 na de betekening 5 september 2018, hetzij na de vervaldag in welke hypothese dan ook, is de termijn om hoger beroep aan te tekenen normaliter overschreden en het hoger beroep laattijdig.

8.2. Voor de betekening en kennisgeving in de echtscheidingsprocedure gelden in de regel de gemeenrechtelijke bepalingen.

Echter, een bijzonder vraagstuk betreft de betekening op een adres waarvan de eisende partij weet of moet weten dat het niet met de realiteit overeenstemt. De echtgenoot die laat betekenen op het adres van de voormalige gezinswoning waar hij zelf woont, terwijl de andere echtgenoot er niet langer verblijft, maakt zich schuldig aan rechtsmisbruik. Dit geldt zelfs indien de verweerder zelf een fout heeft begaan door zijn woonplaats niet met de realiteit te doen overeenstemmen. De onzorgvuldigheid van de geadresseerde weegt niet op tegen de loyaleitsplicht van de betekende partij. Het recht van verdediging en het recht op toegang tot de rechter primeren. De partij die laat betekenen, kiest de meest performante betekeningwijze. De feitenrechter (be)oordeelt of er in de gegeven omstandigheden sprake is van rechtsmisbruik (A. VAN THIENEN, "De rechtspleging inzake echtscheiding op grond van onherstelbare ontwrichting", in P. SENAËVE (ed.), *Handboek Familieprocesrecht*, Mechelen, Wolters Kluwer, 2017, (593), 606, nr. 1100).

Binnen voormelde krijtlijnen onderzoekt het hof de al dan niet ontvankelijkheid van het hoger beroep.

9. Zowel het verstekvonnis inzake de echtscheiding en de nevenvorderingen van 4 juli 2018 als het verstekvonnis inzake de voorlopige maatregelen van 12 juli 2018 werden, op verzoek van de geïntimeerde, op 5 september 2018 betekend aan de appellant door tussenkomst van gerechtsdeurwaarder [REDACTED] met standplaats te Tielt, [REDACTED] (stukken 1 en 2 geïntimeerde).

In beide betekenisakten is vermeld dat het afschrift van het exploit niet kon ter hand gesteld worden aan de appellant en niet werd getekend voor ontvangst zodat het achtergelaten werd onder gesloten omslag, overeenkomstig artikel 38, § 1 Ger.W.

Uit de bij de akten van betekening gevoegde wettelijke informatie blijkt dat de appellant op 5 september 2018 zijn wettelijk domicilie in België had te [REDACTED]

De appellant legt uitsluitend het voorblad voor van het betekeningsexploot van 8 januari 2019 op de woonplaats van de appellant in Nederland (stuk 3 appellant). Daaruit blijkt dat, zoals de geïntimeerde het ook voorhoudt, deze betekening kadert in de executie van beide thans bestreden verstekvonnissen.

10. Er ligt geen schriftelijk verweer van de geïntimeerde voor wat betreft de door de appellant opgeworpen bedrieglijke handelswijze in haren hoofde. Zij beperkt zich tot de overweging dat met de betekening van 8 januari 2019 in Nederland (voor de beoordeling van de al dan niet tijdigheid van het hoger beroep) geen rekening kan gehouden worden vermits die noodzakelijk was om over te gaan tot de uitvoering van de twee bestreden verstekvonnissen.

Zij beweert dat er geen sprake is van bedrog (proces-verbaal van de terechtzitting van 23 mei 2019).

11.1. In het gedinginleidend verzoekschrift, neergelegd ter griffie op 31 mei 2018, tot het bekomen van de echtscheiding en voorlopige maatregelen heeft de geïntimeerde de woonplaats van de appellant in België (hetzij het adres van de gezinswoning) opgegeven. De gerechtsbrieven ten aanzien van de appellant, toegestuurd op dit adres, keerden in beide procedures terug als 'niet afgehaald'.

Zoals hoger reeds aangegeven gebeurden naderhand de betekeningen van de verstekvonnissen op diezelfde woonplaats van de appellant in België.

11.2. In het gedinginleidend verzoekschrift in eerste aanleg neergelegd op 31 mei 2018 stelt de geïntimeerde o.a. wat volgt:

'(...)

Sedert een jaar of 2 stelt verzoekster vast dat haar echtgenoot amper nog interesse heeft in haar en laat staan in de gezinshuishouding. Haar echtgenoot gaat werken, komt thuis, eist dat er eten op tafel staat, verlaat te woning en komt terug slapen. (...). Bovendien is de verweerder al sedert meer dan 1 jaar gestopt met bij te dragen in de lasten van het huwelijk. (...). Verweerder betaalt geen centiem voor zijn onderdak, zijn eten, ... noch voor zijn dochter L[REDACTED]. Hij stelt dat hij nog een tweede verblijf dient te betalen in Nederland omdat hij tijdens de week aldaar werkt.

(...)'.

Op het proces-verbaal van de terechtzitting van 4 juli 2018 (procedure met rolnummer 1913/A) is vermeld wat volgt:

(...)

Partijen staan nog steeds ingeschreven op het zelfde adres, maar mevrouw verklaart dat meneer feitelijk in Nederland verblijft. Meneer heeft L het laatst gezien op haar verjaardag, II.

(...)'.

11.3. De appellant voert bedrog, bewuste misleiding en kwade trouw aan in hoofde van de geïntimeerde die volgens hem al te goed wist dat hij nooit in de gezinswoning heeft gewoond, noch verbleven en dat hij steeds gedomicilieerd was in Nederland. Toch liet de geïntimeerde overgaan tot de betekening van de bestreden verstekvonnissen op zijn domicilie in België dat hij, op verzoek van de geïntimeerde, volgens hem gelet op het gemeenschappelijk kind en om administratieve redenen bekwam.

De geïntimeerde bevestigde evenwel zelf in persoon op 4 juli 2018 dat de appellant feitelijk in Nederland verbleef (randnummer 11.2., laatste paragraaf).

Het staat bovendien vast dat de appellant eerst vanaf 6 september 2001 te en vervolgens, vanaf 17 juni 2002 op zijn huidige domicilie in Nederland te , was/is ingeschreven (stuk 9 appellant). De appellant betaalt voor dit laatste verblijf ingevolge huurverhoging 2018 overigens een huur van 300,53 euro per maand vanaf 1 juli 2018 (stuk 7 appellant).

Bovendien is de appellant tewerkgesteld in Nederland bij en dit sedert 17 maart 2008 (stukken 4 tot en met 6 appellant) en betaalt hij er een schuldenlast af aan een Nederlandse vennootschap te (stuk 8).

11.4. Al hetgeen voorafgaat noopt het hof tot het besluit dat de geïntimeerde, die met de appellant huwde in 2011, zeer zeker op de hoogte moet geweest zijn van het verblijf van de appellant op zijn woonplaats in Nederland.

Toch initieerde de geïntimeerde de procedure op het domicilie van de appellant in België (tevens de gezinswoning) en liet zij op datzelfde adres op 5 september 2018 twee verstekvonnissen betekenen. Met het oog op de uitvoering van de alimentatieschulden op grond van de verstekvonnissen liet zij vervolgens wel betekenen op het domicilie van de appellant in Nederland, meer dan waarschijnlijk na het verstrijken van de beroepstermijn te hebben afgewacht.

Ingeval, zoals in onderhavige zaak, de betekeningen van 5 september 2018 rechtsmisbruik uitmaken sorteren zij geen rechtsgevolgen.

Het hoger beroep is – in de concrete omstandigheden eigen aan de zaak – ontvankelijk te verklaren.

12. Wat betreft de gegrondheid van het hoger beroep dringt in staat stelling zich op.

Het hof verzoekt de partijen daarbij standpunt in te nemen over de internationale rechtsmacht en het toepasselijk recht voor de in hoger beroep te behandelen geschilpunten. Ook vraagt het hof de overlegging van relevante stavingstukken ter beoordeling van de alimentatievorderingen.

Een rechtsdag en procesagenda worden bepaald.

De beslissing over de gerechtskosten is aan te houden.

OM DEZE REDENEN,

HET HOF, rechtdoende op tegenspraak,

gelet op artikel 24 van de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik van talen in gerechtszaken;

verklaart het hoger beroep ontvankelijk;

vooraleer verder te beslissen;

verzoekt de partijen te handelen zoals gevraagd en als naar recht behoort onder verwijzing naar randnummer 12;

verzoekt de partijen aan de hand van volgend schema (voor zover respectievelijk van toepassing en nog niet overgelegd) relevante stukken voor te leggen ter beoordeling van de alimentatie als volgt:

1. werknemers, ambtenaren en genietters van een vervangingsinkomen:

- belastingsaanslagen:
 - o over minstens 3 jaar (persoonlijke onderhoudsuitkering) dan wel minstens 1 jaar (onderhouds- en kostenregeling kinderen) vóór de periode waarover dient beslist te worden;
 - o over de jaren waarover dient beslist te worden;
- wanneer nog geen belastingsaanslagen voorhanden zijn: belastingsaangifte en attest van de belastingen, fiche 281 en loonfiches, ontvangen vakantiegeld en eindejaars- of andere premies;
- stukken i.v.m. ontvangen vervangingsinkomen: werkloosheidsuitkering, ziekte- en invaliditeitsuitkering, (pre)pensioenuitkering over de periode waarover dient beslist te worden, weerverletzegels;
- informatie over ontvangen voordelen *in natura* vanwege de werkgever gedurende de voornoemde periodes, met begroting daarvan (zie ook: Cass. 8 oktober 2012, AR C.11.0674.F), o.a.: hospitalisatieverzekering ter beschikking gesteld bedrijfsvoertuig, GSM (en al dan niet abonnement), computer, kledijvergoeding, maaltijd-, eco-, sport- of

- cultuurcheques, goedkope of gratis maaltijden, goedkope of gratis kinderopvang, goedkope of gratis verstrekte huisvesting, leningen tegen voordeeltarief;
- informatie over een met financiële tegemoetkoming van de werkgever opgebouwde groepsverzekering;
- eventueel: stukken i.v.m. een collectieve schuldenregeling;
- opbrengsten / inkomsten uit kapitaal (roerend en onroerend);
- woninglasten;
- bestaande schulden (eigen of gemeenschappelijk);

2. zelfstandigen, vrije beroepen en bestuurders/zaakvoerders van een vennootschap:

- belastingsaanslagen:
 - o over minstens 3 jaar (persoonlijke onderhoudsuitkering) dan wel minstens 1 jaar (onderhouds- en kostenregeling kinderen) vóór de periode waarover dient beslist te worden;
 - o over de jaren waarover dient beslist te worden;
- over diezelfde periodes de details over hun fiscaal ingebrachte beroepskosten;
- de balansen/jaarrekeningen over de desbetreffende jaren van de vennootschap(pen) waarin betrokkene bedrijvig is;
- een duidelijk overzicht van alle voordelen *in natura*, met begroting daarvan (zie ook: Cass, 8 oktober 2012, AR. C.11.0674.F);
- eventueel: stukken i.v.m. een collectieve schuldenregeling;
- opbrengsten/inkomsten uit kapitaal (roerend en onroerend);
- woninglasten;
- bestaande schulden (eigen of gemeenschappelijk);

3. wat het kind betreft:

- gewone kinderbijslag en verhoogde kinderbijslag;
- een overzicht van welke kinderbijslag voor welk kind elke ouder heeft ontvangen vanaf wanneer tot wanneer;
- bijzondere kosten en tussenkomsten en verrekeningen ervan;
- ontvangen schoolpremie en studietoelagen (middelbaar en hoger onderwijs);

4. algemeen:

- nieuwe relatie(s) en kostendelend samenwonen, alsmede gezinssamenstellings- en woonplaatsattesten met historiek;
- eventuele voordelen van derden (vb. ouders);

bepaalt, behoudens andersluidend akkoord tussen partijen, de termijn voor toezending aan de andere partij en neerlegging ter griffie van de eventuele syntheseconclusies door:

- de appellant uiterlijk op 5 juni 2020 ;
- de geïntimeerde uiterlijk op 6 augustus 2020 ;

stelt de zaak voor verdere behandeling in raadkamer vast ter terechtzitting van de 11de ter familiekamer van donderdag **24 SEPTEMBER 2020 om 15.00 uur** in het gerechtsgebouw te 9000 Gent, Koophandelsplein 23, lokaal 2 (pleitduur 30');

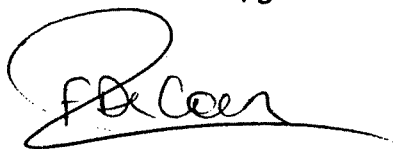
gelast de partijen alsdan in persoon aanwezig te zijn, in toepassing van art. 1253ter/3, tweede lid Ger.W., behalve indien tegen de genoemde terechtzitting een volledig akkoord is bereikt vervat in een door de partijen zelf ondertekende overeenkomst;

houdt de beslissing – ook over de gerechtskosten – voor het overige aan;

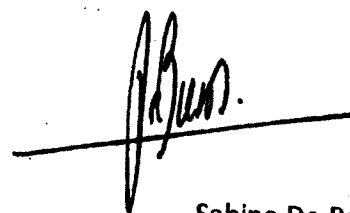
Aldus gewezen en uitgesproken in openbare bultengewone terechtzitting van het Hof van beroep te Gent, **ELFDE TER KAMER**, zetelend als familiekamer, van **30 AUGUSTUS 2019**.

Aanwezig:

Sabine De Bauw, kamervoorzitter
Fran De Coen, griffier

Fran De Coen

Sabine De Bauw